

فرهیختگان

سفیران

هویت ایرانی

ریشه مسئله مهاجران کجاست؟

میراحمدرضا مشرف
پژوهشگر حوزه بین الملل

بحث‌ها در مورد حضور مهاجران در ایران و پیامدهای آن، این روزها تب و تاب عجیبی گرفته و می‌رود که به یک بحران اجتماعی بزرگ و البته با تبعات سیاسی قابل ملاحظه در سطح داخلی و بین‌المللی تبدیل شود. در این راستا چند روز قبل نمونه برجسته‌ای از این پیامدها را شاهد بودیم؛ در جایی که نصب یک اطلاعیه در ناتوایی یکی از شهرستان‌های کرمان و توییت موسویان، معاون وزارت امور خارجه در این رابطه، توجهات زیادی را به سوی خود جلب کرد و حتی در برخی رسانه‌های خارجی نیز بازتاب یافت. موسویان در واکنش به اطلاعیه‌ای که در آن فروش نان به اتباع بیگانه بنابر دستور دادستانی ممنوع اعلام شده بود، ضمن اشاره به متنی از ابوالحسن خرقانی، نوشت: «چه بر ما رفته است با این تاریخ و فرهنگ و ادب و عرفانی که داریم؛ اینچنین شدیداً؟ اگر چه بازتاب گسترده این رخداد باعث شد تا دادستانی شهر مربوطه ضمن صدور تکذیبیه، کج‌سلیقه‌گی و عدم دقت در نصب این بنر را عامل سوء تفاهم‌ها اعلام کند، اما از متن توضیحات به وضوح قابل درک بود که در واقع امر چنین دستوری وجود داشته و اعلامیه دادستانی نیز بیشتر تصدیق‌کننده اصل ماجرا بوده است. اما همین اتفاق به ظاهر ساده، می‌تواند نشان دهد که حضور مهاجران در ایران به چه درجه‌ای از توجه و اهمیت در سطح افکار عمومی و مسئولان رسیده، عملکردها در قبال آن با چه پیچیدگی‌ها و تفاوت نظرهایی توأم بوده و تا چه حد می‌تواند بازتاب‌های داخلی و بین‌المللی داشته باشد.

در این شرایط لازم به نظر می‌رسد که دولت و مسئولان برای حل معضلات و چالش‌ها در حوزه مهاجران و جلوگیری از تکرار رخدادهایی اینچنینی، هر چه سریع‌تر برنامه‌ها و اقدام‌های عملی را در پیش بگیرند. در یک نگاه اجمالی شاید بتوان گفت که این ترتیبات باید بر دو محور زمانی متمرکز شود؛ نخست اقدامات فوری و کوتاه مدت و دوم برنامه‌های بلندمدت.

ادامه در صفحه ۱۵

نزوم نگاه اجتماعی به مسئله مهاجران

مصطفی غنی زاده
پژوهشگر سیاسی

موضوع اتباع افغانستانی یکی از مسائل مهم دولت چهاردهم در چهار سال آینده خواهد بود. وزیر کشور نیز تخصص جدی در این زمینه دارد و از اولین روزهای کاری خود، این امر را به عنوان کارویژه خود معرفی کرده است. باید دقت داشت که عمق و گستره این مسئله در ایران امروز به شکلی است که اگر به درستی و نگاه همه‌جانبه به آن توجه نشود، مشکلاتی بیش از امروز به وجود خواهد آورد. یکی از ابعاد مهم مسئله، بعد اجتماعی به آن است که اگر مورد غفلت واقع شود، دیگر ابعاد را نیز با مشکل مواجه خواهد ساخت. بدون شک حضور این تعداد اتباع خارجی در کشور که به عدد بیش از ۲۰ درصد جمعیت ایران رسیده، دارای ایرادات اساسی است و باید حل و فصل شود. یعنی لازم است که بخش بزرگی از این جمعیت از کشور خارج شوند؛ چراکه ایران از لحاظ اقتصادی، ژئوپلیتیک و اجتماعی امکان پذیرایی از این میزان اتباع خارجی را ندارد. لذا اصل بر کاهش شدید میزان اتباع افغانستانی از کشور است. اما برای این کاهش باید یک فرآیند معقول و اجتماعی را در نظر گرفت تا امکان سوء استفاده طرف‌های مختلف از آن به وجود نیاید. باید دقت داشت که اتباع افغانستانی دارای یک گروه واحد و ثابت نیستند و انواع مختلفی بین آنها وجود دارد. گروه‌های بزرگ جمعیتی که برای بیش از ۲۰ سال در ایران زندگی کرده‌اند، نسل‌های بعدی متولد از همین گروه، افرادی که متولد مادر ایرانی‌اند، محصلاتی که قصد حضور بلندمدت در ایران را ندارند و فقط می‌خواهند به یک کشور ثالث غربی بروند، تازه‌واردی‌های دو سال اخیر و... این دسته‌بندی را می‌توان با شاخص‌های دیگر هم انجام داد؛ برای مثال پشتون و هزاره یا نواح قشری که هر کدام از اتباع دارند، از کارگر ساده تا استادان دانشگاهی و نظامیان حکومت سابق افغانستان، خانواده‌های نیروهای فاطمیان و... اولین کاری که نظام حکمرانی باید انجام دهد، دسته‌بندی آگاهانه و مبتنی بر داده‌های قابل اتکا در این زمینه است. نمی‌توان از یک کنار راه افتاد و هر افغانستانی را اخراج کرد.

ادامه در صفحه ۱۵

صهیونیست‌ها با حمله به وسایل ارتباطی، صدها نفر از مردم لبنان را زخمی و مجروح کردند

شرارت سایبری در بیروت

آخرین آمار از جهش ۶ درصدی سهم مسکن در سبد هزینه‌های ایرانیان خبر می‌دهد

۴۲٫۵ درصد درآمد ایرانی‌ها خرج سرپناه

«فرهیختگان» گزارش می‌دهد

شرایط درباره FATF تغییر نکرده است

«فرهیختگان» به بهانه پخش سریال emily in paris و نقش آفرینی همسر مکرون در آن

رابطه سینما و صنعت توریسم را بررسی می‌کند

پرزیدنت آکتور سینما

۱۲